

ת"פ 25161/09/17 - מדינת ישראל נגד אביתר סיאני

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 25161-09-17 מדינת ישראל נ' סיאני

בפני
בעניין: כבוד השופטת אושרית הובר היימן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אביתר סיאני

הנאשמים

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירה של תקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין התשל"ז, 1977.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן ביום 2.8.17 בשעות אחר הצהריים התקיימה בבית העלמין בעיר רחובות אזכרה לבעלה הקודם של תמר (להלן: "**חמותו של הנאשם**"). במקום נכחו המתלונן, הנאשם ומשתתפים נוספים. במהלך טקס האזכרה שנערך בסמוך לקבר של המנוח, קראו משתתפי הטקס משנות לפי הסדר, הנאשם קרא בספר התפילה שלא בתורו והגבאי במקום העיר לו על כך. בתגובה הניח הנאשם את ספר התפילה ומיד לאחר מכן רץ במהירות לעברו של המתלונן (להלן: "**בעלה של תמר**") והכה בראשו בשתי מכות אגרוף, בעקבות כך נפל המתלונן על קרקע בית העלמין. במעשיו המתוארים לעיל, תקף הנאשם את המתלונן תקיפת סתם.

התנהלות דיונית:

3. תחילה, כפר הנאשם במיוחס לו והתיק נקבע לשמיעת ראיות.

4. ביום 26.6.18, החליט הנאשם להודות כחלק מהסדר טיעון, במסגרתו תוקן כתב האישום לקולא (הן בפרק העובדות והן בסעיף האישום) והצדדים הסכימו כי הנאשם יופנה למתן תסקיר שירות המבחן. הוסכם בין הצדדים, כי ככל שהתסקיר יהיה חיובי, הצדדים יעתרו כי בית המשפט יגזור על הנאשם עונשים בדמות פיצוי למתלונן וצו של"צ בהיקף של 150 שעות. ביחס למאסר המותנה הודיעו הצדדים כי הם חלוקים, וכי בעוד שהמאשימה תטען להארכת המע"ת שהוטל על הנאשם בהליך קודם, יטען הסניגור כי התנאי לא חל ויעתור להטלת מאסר מותנה.

תסקירי שירות המבחן:

5. שירות המבחן הגיש לבית המשפט שלושה תסקירים בעניינו של הנאשם.
6. התסקיר הראשון הוגש, ביום 13.09.18, במסגרתו עמד שירות המבחן על הרקע האישי והמשפחתי הנאשם. שירות המבחן ציין כי הרקע לביצוע העבירה הינו סכסוך משפחתי מתמשך, בו גילה הנאשם מעורבות רגשית והתקשה לשלוט ברגשותיו כשנפגש עם המתלונן.
7. שירות המבחן פירט גם את ההיסטוריה העבריינית של הנאשם. על פי גיליון רישומו הפלילי עולה כי לנאשם 5 הרשעות קודמות בין השנים 2006-2013 בין היתר בעבירות מתחום האלימות, הסמים והרכוש, בגין נדון גם למאסר בעבודות שירות ומע"ת. כמו כן, לנאשם 54 הרשעות קודמות בתחום התעבורתי בגין נידון לעונשי מאסר מותנים, פסילת רישיון נהיגה וקנסות. בעת מתן התסקיר, שהה הנאשם במעצר בית תחת איזוק אלקטרוני בגין ביצוע עבירת תעבורה.
8. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם לוקח אחריות על ביצוע העבירה ומביע חרטה על מעשיו, אולם עסוק בעיקר במחירים האישיים שמשלם בעקבות האירוע ומתקשה לחוש אמפתיה כלפי המתלונן נוכח פגיעתו בו, וכן מתקשה להעמיק במעשיו ולבחון תגובותיו האימפולסיביות.
9. כגורמי סיכון במצבו, נשקלו חומרת העבירה ומאפייניה, עברו הפלילי והתעבורתי של הנאשם, כשענישה קודמת הביאה להרתעה חלקית ומצומצמת, דפוסי התנהגות אימפולסיביים ופורצי גבולות, קווי אישיותו הנרקסיסטיים, עמדותיו הנותנות לגיטימציה במצבים מסוימים להגיב באלימות, קשייו לווסת רגשות ולשלוט בהתנהגותו וכן הקושי להביע אמפתיה כלפי נפגע העבירה והבעת רגשות של כעס וטינה כלפיו והערכה היא כי עדיין מדובר בסכסוך בעל עוצמות רגשיות גבוהות עבור הנאשם. בנוסף, נשקלה אי בהירות בתחום הסמים. כגורמי סיכוי נשקלו שיתוף פעולה עם שירות המבחן, השתתפות במפגשי קבוצה טיפולית, תפקודו המשפחתי והתעסוקתי התקין לאורך השנים האחרונות והבעת נכונותו להשתלב בטיפול.
10. במכלול השיקולים, העריך שירות המבחן כי רמת הסיכון במצבו של הנאשם לביצוע עבירות אלימות הינה בינונית וכי במידה ויבצע עבירות מתחום זה חומרתן צפויה להיות בינונית אף היא.
11. נוכח הסיכון במצבו של הנאשם, כשמחד הוערך כי במצבו דרושה התערבות טיפולית ומאידך עלתה השאלה לגבי יכולתו להפיק תועלת מטיפול המלצת שירות המבחן הייתה לדחות את הדיון למשך 4 חודשים וליתן פרק זמן נוסף על מנת לאמוד בצורה מיטיבה את מצבו של הנאשם.
12. בהמשך לתסקיר, ניתנה ביום 17.09.18 החלטה, בהסכמת הצדדים, לדחיית מועד הטיעונים לעונש לשם קבלת תסקיר משלים.

13. מן התסקיר המשלים שהתקבל ביום 17.1.19 עלה כי במהלך תקופת הדחייה לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים חדשים וכי הנאשם שוחרר בתנאים מגבילים ממעצרו בעבירת התעבורה והוסר ממנו האיזוק האלקטרוני וכי ניתנו לו "חלונות" ליציאה לעבודה בפיקוח. בחודש נובמבר 2018 סיים הנאשם השתתפותו בקבוצת "עצורי בית" לאור התרשמות שירות המבחן בדבר יכולתו של הנאשם להיתרם מטיפול, שולב בקבוצה טיפולית ייעודית בתחום האלימות, לשיפור שליטה עצמית. עפ"י התסקיר, התייצב הנאשם למסגרת הקבוצה באופן סדיר וקבוע ועמד בכללי הטיפול, השתתף באופן פעיל בטיפול וכן שיתף בפתיחות בהתנהגותו. שירות המבחן התרשם, כי ניכרת שאיפה לשינוי בחייו.

14. עפ"י התסקיר, בשיחות עם הגורמים הטיפוליים והמקצועיים, ביטא הנאשם הכרה באשר להתנהגותו האימפולסיבית ובפרט בעבירה בגינה עצור. כמו כן, הנאשם הביע נכונות להמשיך בהליך טיפולי ולטפל בהליכים המשפטיים בשני התיקים באופן אחראי. שירות המבחן התרשם מיכולת ראשונית של הנאשם להתבוננות ביקורתית באשר להתנהגותו ולבחירותיו, וכן כי הנאשם רואה בהשתלבותו בטיפול הזדמנות להתבוננות עצמית. הערכת שירות המבחן במסגרת התסקיר הייתה, כי במידה וימשיך בהליך הטיפול שהחל, הסיכון לבצע עבירות בעתיד תפחת. לפיכך, המלצת שירות המבחן הייתה העמדת הנאשם בצו מבחן וזאת לצד ענישה קונקרטיה כדוגמת צו של"צ. ואולם, מאחר ובעיתוי בו ניתן התסקיר היה הנאשם מצוי בהליך מעצר ומצבו המשפטי לא היה ברור בשעתו, המליץ השירות על דחיית ההחלטה בעניינו בחודשיים נוספים, לאחר שהם יינתן תסקיר משלים נוסף.

15. בהחלטתי מיום 23.01.19, בהסכמת הצדדים, נדחה הדיון פעם נוספת לשם מתן תסקיר משלים נוסף בעניינו של הנאשם.

16. ביום 24.03.19, ניתן תסקיר משלים נוסף. עפ"י התסקיר, בתקופת הדחייה לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים. כמו כן, במהלך אותה התקופה המשיך הנאשם להשתתף בקבוצה הטיפולית להפסקת אלימות באמצעות משחק הקט-רגל. הנאשם מגיע בקביעות לפגישות, עומד בכללי הטיפול ומשתתף פעיל בטיפול. התרשמות שירות המבחן, כי הנאשם מעוניין בשינוי בהתנהלותו ומתייחס ברצינות להליך הטיפול. צוין, כי ביום 17.03.19, הודה הנאשם בתיק התעבורה, שוחרר מן התנאים המגבילים שניתנו כנגדו במסגרת אותו התיק והפנה לקבלת תסקיר לעונש.

17. בהמשך לאמור, ונוכח הערכת שירות המבחן, כי במידה והנאשם יתמיד בטיפול, הסיכון להישנות עבירות על ידו יפחת, והואיל ומצבו המשפטי התבהר, שב שירות המבחן על המלצתו להעמדת הנאשם בצו מבחן, במהלכו ימשיך הנאשם את הטיפול בו החל, וכן בענישה קונקרטיה בדמות צו של"צ בהיקף של 120 שעות.

טיעוני הצדדים לעונש:

18. נוכח התסקירים החיוביים שניתנו בעניינו של הנאשם, שבו הצדדים ועתרו כי בית המשפט יאמץ את הסכמותיהם במסגרת הסדר הטיעון, היינו פיצוי למתלונן, צו של"צ בהיקף של 150 שעות ורכיב של מאסר

מותנה.

19. הצדדים ציינו, כי שקלו את הודאתו של הנאשם, קבלת האחריות והעובדה כי העבירה התרחשה בין בני משפחה המבקשים להניח לאירוע בעבר. כמו כן, נשקלה השתלבותו של הנאשם בהליך טיפולי והתמדתו בו. לחובתו של הנאשם נשקל עברו הפלילי.

20. כפי שצוין לעיל, נחלקו הצדדים באשר לשאלת היותו של המע"ת שהוטל על הנאשם בהליך קודם (ת"פ 16227-08-12) ואושרר ע"י ערכאת הערעור בעפ"ג, 59669-01-13 בר הפעלה והאם ניתן להאריכו. ב"כ המאשימה טענה, כי תקופת המע"ת חלה ממועד מתן פסק הדין בערעור וכי על כן ניתן להאריכו, בעוד שלטענת ב"כ הנאשם, הואיל ולא ניתן עיכוב ביצוע של המע"ת תקופת התנאי חלפה ועל כן יש להטיל על הנאשם מע"ת חדש.

21. הנאשם בדברו האחרון הביע חרטה על מעשיו וציין, כי ברצונו לשנות את חייו ולהוות דוגמה חיובית לארבעת ילדיו.

דין

22. הואיל והצדדים עתרו במסגרת הסדר טיעון "סגור" לא אדרש לניתוח של מתחם הענישה. יאמר באופן כללי, כי מטבעה של עבירת התקיפה, כל מקרה שונה בנסיבותיו ועל כן קשת העונשים המוטלים בגין עבירה זו הינה רחבה ובדר"כ נעה בין עונשי מאסר על תנאי ברף הנמוך ועד עונשי מאסר בפועל לתקופות משמעותיות במקרים החמורים.

23. בעת שבחנתי את הסדר הטיעון בין הצדדים שקלתי את נסיבות העבירה, אופי התקיפה נשוא כתב האישום והעובדה שבוצעה כלפי בן משפחה. כן, שקלתי לחומרא את עברו הפלילי של הנאשם. מאידך, שקלתי את העובדה שהנאשם הודה בביצוע העבירה, נטל אחריות והביע חרטה שהתרשמתי שהינה כנה. שקלתי נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שהן עולות מתסקירי שירות המבחן, אך בעיקר התחשבתי בהליך הטיפול שעובר הנאשם, בעובדה שהינו משתתף פעיל במפגשי הקבוצה וניכר כי הינו רואה בהליך זה כהזדמנות משמעותית לשנות את אורחות חייו, כך גם עולה מדברו האחרון בבית המשפט. במכלול השיקולים המפורטים לעיל, מצאתי את ההסדר כראוי והחלטתי לכבדו.

24. וכעת, לשאלת הפעלת המאסר המותנה: כאמור לעיל, ביום 20.01.13, ניתן ב - ת"פ 16227-08-12, גזר דין כנגד הנאשם, במסגרתו גזר בית המשפט על הנאשם מאסר בפועל לתקופה בת 10 חודשים, וכן 8 חודשי מאסר על תנאי למשך 36 חודשים, על עבירות אלימות מסוג כלשהו או עבירה כלפי שוטרים, ונקבע כי תקופת התנאי תחל מיום שחרורו ממעצר. הנאשם הגיש ערעור על גזר הדין ועפ"י החלטת כב' ביהמ"ש המחוזי מיום 04.02.13, עוכב ריצוי המאסר, עד מתן החלטה אחרת. ביום 12.11.13 ניתן פסק הדין בערעור, ולפיו הומר עונש המאסר

בכליאה ממשית, במאסר על דרך עבודות שירות. הנאשם החל בריצוי עבודות השירות ביום 15.01.14 וסימן ביום 15.02.15. העבירה נשוא כתב האישום שלפני בוצעה ביום 02.08.17.

25. כפי שהובהר, הצדדים חלוקים ביחס לשאלה אם המאסר על תנאי חל על העבירה נשוא התיק שבנדון.

26. לפי סעיף 52 לחוק העונשין:

"(א) הטיל בית המשפט עונש מאסר, רשאי הוא להורות בגזר הדין שהעונש, כולו או מקצתו, יהיה על תנאי.

(ב) (1) מי שנידון למאסר על תנאי לא ישא את ענשו אלא אם עבר - תוך תקופה שנקבעה בגזר דינו ושלא תפחת משנה ולא תעלה על שלוש שנים (להלן - תקופת התנאי) - אחת העבירות שנקבעו בגזר הדין והורשע בשל עבירה כזאת (להלן - עבירה נוספת) תוך תקופת התנאי או לאחריה. (2) ...

(ג) תקופת התנאי תתחיל ביום מתן גזר הדין ואם הנידון נושא אותו זמן עונש מאסר - ביום שחרורו מן המאסר; אולם תקופה שאסיר נמצא בה מחוץ לבית הסוהר בשל שחרור בערובה מכח סימן ב' בפרק ג' לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, בשל חופשה מיוחדת או מכח סימן ב1 לפרק ו', יראו אותה כתקופת תנאי מצטברת לתקופת התנאי שקבע בית המשפט; והכל כשבית המשפט לא הורה אחרת ...".

27. לפי סעיף 55(א) לחוק העונשין:

"(א) מי שנידון למאסר על תנאי והורשע בשל עבירה נוספת, יצווה בית המשפט על הפעלת המאסר על תנאי."

28. ממשיך סעיף 56 לחוק העונשין וקובע:

"(א) בית המשפט שהרשיע נאשם בשל עבירה נוספת ולא הטיל עליו בשל אותה עבירה עונש מאסר רשאי, על אף האמור בסעיף 55 ובמקום לצוות על הפעלת המאסר על תנאי, לצוות, מטעמים שיירשמו, על הארכת תקופת התנאי, או חידושה, לתקופה נוספת שלא תעלה על שנתיים, אם שוכנע בית המשפט שבנסיבות הענין לא יהיה צודק להפעיל את המאסר על תנאי.

(ב) לא ישתמש בית המשפט בסמכות לפי סעיף זה אלא לגבי ההרשעה הראשונה של הנאשם בשל עבירה נוספת...."

29. לפי הכלל שנקבע בסעיף 52(ג) לחוק העונשין, תקופת התנאי תחל ביום גזר הדין או ביום השחרור ממאסר, אם הוטל על הנאשם מאסר. אולם, תקופה שאסיר נמצא בה מחוץ לבית הסוהר, לרבות בשל עונש של עבודות שירות, יראו אותה כמצטברת לתקופת התנאי.

30. בסיפא של סעיף 52(ג) לחוק העונשין נקבע חריג, לפיו "הכל כשבית המשפט לא הורה אחרת". משמעות הדבר כי בית המשפט רשאי ליתן הוראה אחרת לעניין מועד תחילת המאסר על תנאי. הוראה אחרת עשויה להינתן הן לעניין המועד שבו יחל התנאי והן לעניין הצטברות התקופה שבה הנאשם נמצא מחוץ לבית הסוהר, ולאור עיקרון החוקיות, אין להרחיב את העונש מעבר לכוונתו המקורית של בית המשפט שגזר את הדין (ע"פ 7510/00, 8329/00 **במנוקלר נ' מדינת ישראל** (9.5.02)).

31. גזר הדין מת"פ 16227-08-12 ניתן ביום 20.01.13, ולפיו הטיל בית משפט השלום על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 10 חודשים וכן מאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים למשך שלוש שנים **מיום שחרורו ממאסר**. בית המשפט המחוזי, בפסק דינו מיום 12.11.13, הקל מעונשו של הנאשם וגזר עליו מאסר בדרך של עבודות שירות. עוד קבע כי יתר רכיבי גזר הדין יעמדו בעינם.

32. הנאשם החל את ביצוע עבודות השירות 15.01.14 וסיים את עבודות השירות ביום 15.02.15.

33. מגזר הדין בת"פ 16227-08-12 עולה, כי בית משפט השלום נתן "הוראה אחרת" לעניין מועד תחילת התנאי. בית המשפט קבע, כי התנאי יחל בתום תקופת המאסר. בית המשפט המחוזי אמנם לא התייחס מפורשות למועד תחילת המאסר על תנאי, אולם קבע כי יתר רכיבי גזר הדין יעמדו בעינם. משמעות הדבר, כי גם **לפי פסק הדין של בית המשפט המחוזי, התנאי יחל בתום תקופת המאסר**. בית המשפט המחוזי, אמנם, המיר את המאסר כך שיבוצע בדרך של עבודות שירות, אולם, גם מאסר בדרך של עבודות השירות הוא מאסר לכל דבר ועניין. גם אין, בנסיבות אלו, שבהן ניתנה הוראה אחרת, תחולה להוראה שבסעיף 52(ג) בדבר הצטברות תקופת התנאי במהלך נשיאת נאשם בעבודות שירות. ההוראה האחרת, היא הן לעניין תחילת מועד התנאי והן לעניין היעדר הצטברות התנאי.

34. מכאן, כי תקופת התנאי שהוטל בת"פ 16227-08-12, החלה רק עם סיום ביצוע עבודות השירות, ביום 15.02.15, ועל כן מסקנתי היא כי העבירה נשוא כתב האישום שלפניי בוצעה בתוך תקופת התנאי, ולפיכך יש להיעתר לבקשת המאשימה ולהאריכו.

סוף דבר

35. מכל הנימוקים המפורטים לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. צו לביצוע 150 שעות שירות לתועלת הציבור. הצו יבוצע בהתאם לתכנית שתגובש ע"י שירות המבחן ותועבר לעיון בית המשפט בתוך 30 ימים.

הנאשם מוזהר כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לגזור דינו מחדש.

ב. פיצוי למתלונן ע"ס 1,500 ₪, שישולם בחמישה תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 01.05.19 ובכל 01 לחודש לאחר מכן.

ג. הנני מטילה על הנאשם צו מבחן וזאת למשך שנה מהיום.

במסגרת המבחן ישולב הנאשם בכל הליך טיפולי ששירות המבחן ימצא לשלבו.

הנאשם מוזהר כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה להפקיעו ולגזור דינו מחדש.

ד. אני מורה על הארכת המאסר המותנה שהוטל על הנאשם בת"פ 16227-08-12 ואושר בעפ"ג 59669-01-13, וזאת למשך 3 שנים מהיום.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז לוד בתוך 45 ימים מהיום

ניתן היום, י"ג ניסן תשע"ט, 18 אפריל 2019, בהעדר הצדדים.